

اهمیت شناختی نماد کالا

دیس شانت بشرات

ترجمه سید رسول بروجنی *

دارند(20-15-1996). Schmandt-Besserat (تصویر ۳).
نماد کالاها شمارنده و نشانه ای برای کالاها بودند، هر شکل
یانگر اندازه معینی از کالا بود. مثلاً مخروط و کره به ترتیب
کوچکی و بزرگی میزان غله را نشان می دادند(تصویر ۱)، و
دایره ای با خطوط متقطع روی آن، گوسفندی را نشان می داد
(تصویر ۲). تعداد واحدهای مال التجاره با تاظری یک به یک
نشان داده می شد. به عبارت دیگر، دو واحد کوچک غله با دو
مخروط نشان داده می شد، و سه مخروط، سه واحد کوچک غله
را نشان می داد، و به همین ترتیب. در هزاره چهارم پ.م. روش
محاسباتی نماد کالاها که اکنون بوسیله اداره کنندگان پرستشگاه
های میاندورودی برای ثبت و ضبط درآمد و یا هزینه تحفه هایی
که بوسیله نیاشکران در هنگام جشنوارههای مذهبی ماهیانه
پیشکش می شدند؛ روشی جا افاده و مرسم بود. احتمالاً کاربرد
نماد کالاها در پیش از تاریخ مشابه بود، زمانی که برای جمع زدن
و اداره امور مربوط به کالاهای همگانی بکار بسته شدند،
از همین رو ستون فقرات اقتصاد باز توزیعی بودند(27-1962- McLuhan 1964, 81-90; Moos 1997
. Besserat 1992, 170-183).

Schmandt-Besserat نظام نماد کالا رسانه ای ارتباطی بود (1992, 161-165). هر شمارنده می توانست یک اندیشه نگار
یا نشانه ای دال بر یک مفهوم: مانند یک واحد مال التجاره باشد.
افزون بر این، فقط یک نوع از نماد کالا با معنای مستقل وجود
نداشت؛ بلکه مجموعه ای کامل از انواع مرتبط با هم نماد کالاها
وجود داشتند که هر کدام معنای متناظر مستقلی را در برداشتند.
بنابراین نماد کالاها اولین مجموعه عالمی غیر گفتاری یا نظام
نشانه ای برای انتقال اطلاعات اقتصادی بودند. وانگهی نظام

چکیده- رسانه ها اندیشه کاربران خود را شکل می دهند.
من به تحلیل این مقوله میپردازم که چگونه بکارگیری
(نماد کالاها) برای شمارش و حساب در پیش از تاریخ موجب
شد که انسانها به گونه ای انتزاعی تر بیندیشند.

مقدمه

در دهه پنجاه، مارشال مک لوہان (Marshall McLuhan) از
دانشگاه تورنتو به جهانیان گوشزد کرد که رسانه ها مجراهای
منفلانه اطلاعات نیستند؛ بلکه عمیقاً بر ذهن بشر اثر می گذارند.
او اثبات کرد که رسانه، خود پیام است: ارتباطات گفتاری و
نوشتاری نیازمند آفرینش مهارت‌های شناختی گونه گونی بوده، لذا
خود انگیزانده و آفریننده هستند(27-1962, 81-90; Moos 1997
. Besserat 1992, 170-183).

۱- نظام نماد کالا:

رسانه ارتباطی نوستگی

نماد کالاها در گستره های باستانی خاورمیانه مانند سوریه، ایران،
و ترکیه تا فلسطین با قدمت ۴۰۰۰-۳۰۰۰ پ.م. و همچنین
قسمتهایی از اوراسیا در حدود زمانی ۴۰۰۰-۳۰۰۰ پ.م. کشف
شده اند(Budja 1998).

اندازه تقریبی این کارابزارهای گلی ۱-۲ سانتیمتر بوده و به
شکلهای گوناگونی ساخته می شدند. برخی دارای اشکال
هندسی مانند مخروط، کره، دایره، استوانه، هرم سه گوش (با
چهار سطح مثلثی سه گوش)، تخم مرغی، سه گوش، و
چهار گوش هستند(تصویر ۱). برخی دیگر دارای اشکال طبیعی تر
مانند سرهای کوچک حیوانی، طوف، اسباب و اثایه هستند
(تصویر ۲). تعدادی نیز نشانه هایی به شکل خطوط کنده، در بر

نظام نماد کالا اولین مجموعه برای تکمیل گفتار است و این امر که این نظام پیش آهنگ بی واسطه خط غربی است، از نظام نماد کالاها برای وارسی، نظام مهمی می‌سازد.

۳- نماد کالا و رسانه نوستیکی

نظام نماد کالا در دوره نومنگی در حدود ۵۰۰۰ سال پیش از تمدن (شهرنشینی) و پیزه پیش از اختراع نوشtar آغاز شد. نماد کالاها زاده جهان شفاهی بودند که در آن آگاهیها رودرور و شفاهی رد و بدل می‌شد. من در این قسمت مقاله، نماد کالاها را با واژه گفتار مقایسه می‌کنم.

نماد کالاها و واژه‌ها هر دو نماد بودند. نماد کالاها کارابزار، واژه‌ها که رشته‌ای از آواها و حاکی از چیز دیگری بودند. یعنی، واژه‌ها و نماد کالاها دالهایی بودند که مدلول را نشان می‌دادند (Baron 1981, 168-169). واژه‌های گفتار به عنوان نمادها ارزش معنایی دارند. واژه گوسفند به هویتی روش، مجزاء، منفرد اشاره دارد که اینجا حیوانی پستاندار نشخوار کننده از رده Ovis است. به همین گونه، به هر شکلی از نماد کالاها معنایی منفرد، روش، مجزاء، تخصیص داده شده بود. بطور مثال دایره‌های با خطوط کننده چلپایی، معنای گوسفند را می‌داد. هرگاه که دایره‌های با چلپایی بر آن می‌آمد همیشه به موردی مشابه - گوسفند - و فقط همان مورد اشاره داشت. بخارا اینکه آنها نماد بودند، شکل نماد کالاها دلخواه بود، همانگونه که آوای واژه‌ها دلخواه هستند (White 1949, 30-32). دلیلی عقلانی وجود ندارد که چرا دایره‌ای با چلپایی روی آن معنای گوسفند را تداعی می‌کند. بهمین صورت هم هیچ دلیل بنیادینی وجود ندارد که چرا مجموع آواهای گوس-فند به حیوان پستاندار نشخوار کننده ای از رده Ovis اشاره می‌کند. در واقع، هر شکل یا هر آوای دیگر زمانی که بوسیله جامعه پذیرفته می‌شد، می‌توانست این کار را انجام دهد. نماد کالاها طبیعی نیز به همین ترتیب دلخواه بودند. برای مثال تشخیص سگ بوسیله سر سگ (تصویر ۲) یک انتخاب دلخواه بود، چرا که حیوانی مثل سگ می‌توانست بوسیله دم سگ یا نمایش کامل حیوان هم نشان داده شود.

نماد کالاها، مانند واژه‌ها، بخشی از نظامهای جامع و بهم پیوسته بودند. به عبارت دیگر، دقیقاً همچنانکه هر جامعه ای واژه‌های کافی برای بیان اقلام مفیدش دارد. - [متلا] Inuitd واژه‌های دارد که همه شرایط برخی ممکنه را شرح می‌دهد و زبان عربی واژگانی برای انواع موی شتر دارد - به همان شکل به اندازه همه کالاها، نماد کالاها بسیار برای ثبت و ضبط آنها وجود داشت.

نماد کالا به فوریت طایله دار اولین نظام خطی یعنی خط میخی میاندروودی می‌شود. گذر از شمارنده‌ها به خط در حدود ۳۳۰۰ پ.م. رخ داد، احتمالاً نماد کالاها برای نشان دادن بدھی، تا زمان برداخت در لفافه ای نگهداری می‌شدند.

لفافه به شکل توبک گلی توخالی بود و نماد کالاها را در درون خود پنهان می‌کرد. بنابراین حسابدار نماد کالا را پیش از آنکه در درون لفافه قرار دهد بر سطح لفافه فشار می‌داد. بدین ترتیب او می‌توانست شکل و اندازه شمارنده‌ها را هر زمان که بخواهد بی‌آنکه لفافه‌ها را بشکند، وارسی کند (تصویر ۴). مثلاً مخروطها و کره‌هایی که اندازه غله را نشان می‌دادند بترتیب گوه ای و دایره ای شکل به نظر می‌آمدند. در حدود ۳۲۰۰ پ.م. زمانی که نظام نشان گذاری شناخته و فهمیده شده بود لوحه‌های گلی - کارابزار گلی بالشتی شکل و سخت که نشان نماد کالاها را بر خود داشت - جایگزین لفافه‌های ابانته از نماد کالاها می‌شوند (تصویر ۵). در این زمان نشانه‌های فرو رفته دو بعدی جایگزین نماد کالاها سه بعدی که معنای مشابهی را می‌رسانندند می‌شوند. در حدود ۳۰۰۰ تا ۵۰۰۰ سال دیگر نیز همچنان خط ذباله رو نماد کالا بود. سرانجام در حدود ۲۷۰۰ پ.م. است که خط میخی سنت طایله داری نماد کالاها را می‌شکند تا با زبان گفتار برای این کنند. خط، نحو گفتار را وام گرفت و در نتیجه این متون به جزء گوناگونی از تجربیات بشر را به روی خود گشوده می‌بیند. خط بطور فراینده ای آوابی می‌شود (Roch Lecours 1995, 219). واژه نگارها که به آوای واژه‌های تک هجایی ارجاع داشتند راه را بر همچنانگارها می‌گشایند که پاره‌های کلمات را نشان می‌دهند. سرانجام در حدود ۱۵۰۰ پ.م. بود که با اختراق خط الفبا ای حروف به نهایت تفکیک آوابی خود رسیدند (Tzeng, Hung 1981, 237).

نماد کالاها رسانه‌هایی حاصله ای یا درونی نبودند؛ بلکه بر عکس، تعداد قابل توجه شمارنده و توزیع گسترده‌شان در حدود پنج هزاره در استقرارگاه‌های باستانی ثابت می‌کند که نماد کالاها گلی اقلامی خانگی برای نگهداری میزان کالاها روزمره و پویزه بدھیهای همگانی و اشتراکی بودند. نفوذ نماد کالاها در همه قسمتهای خاورمیانه و گسترش آنها به داخل اوراسیا مدرک خوبی از اهمیتشان در پیش از تاریخ و آغاز دوران تاریخی است. سرانجام آنها نقش قاطعی را در تکامل ارتباطات بسازی کردند (Vygotsky 1978, 46). این واقعیت که

احساسات است و نه انتقال اطلاعات واقعی.
(Scheffler 1997, 112).

بنابراین اگر چه نماد کالاها و هنر هر دو رسانه‌ی دیداری بودند، اما در مفهوم، تفاوت‌های زیادی داشتند. در حالی که شمارنده‌ها داده‌های اقتصادی معینی را می‌رساندند، مجسمه‌ها، پیکر کهای، طلسهای، نقاشیهای دیواری یا جمجمه‌های اندود شده با وجود نامحسوس سروکار داشتند (Cauvin 1997). در حالیکه نگاره‌ها قدرت‌های جادویی یا مذهبی فرا طبیعی مبهمی را فرا می‌خوانند، نماد کالاها به واحدهای معینی از کالاهای روزمره مشخصی نسبت داده می‌شدند. سرانجام، در حالیکه معنی تعدادی از شمارنده‌ها را می‌توان از طریق نشانه‌های میخی که جایگزین آنها گشته اند دنبال و ردگیری کرد، معنا و مفهوم نگاره‌های نوسنگی برای همیشه معنایی و مبهم باقی خواهند ماند، لذا، هنر و رای قلمرو این نوشتار است.

نماد کالاها رسانه اصلی ارتباطی برای جمع آوری، ایجاد (Process)، ابزار و بازیافت اطلاعات را تشکیل دادند. نظام شمارنده‌ها از دیگر رسانه‌های نوسنگی مانند هنر و زبان گفتار تفاوت بنیادین داشت. مثلاً آنها از هنر در مقادیر از واژه گفتار در شکل متفاوت بودند.

۳- نماد کالا: مهارتهای شناختی نوین

نماد کالاها انحرافی بنیادین از ارتباط شفاهی بودند به خاطر اینکه آنها روی حواس دیگری تکیه کردند: واژه‌ها شبداری و نماد کالاها دیداری بودند. در ادامه این نوشتار من به این بحث می‌پردازم که همانطور که مک‌لوهان (McLuhan) پیش‌بینی کرده بود، تغییر ارتباط از گوش به چشم نتایج شناختی برگشت ناپذیری داشت.

اولین نتیجه بر جسته نظام ارتباط دیداری انتزاع (Abstracting) دانش از دارنده آن بود. آگاهیهای شبداری در مغز ذخیره می‌شد و برای بازیافت میل اشخاص و شرایط کالبدشناصی معینی نیاز داشت. اما نماد کالاها کالبدی برونی داشتند. در نتیجه، اطلاعات ذخیره شده بوسیله نماد کالاها هر زمان می‌توانست بوسیله هر شخصی که با آن نظام آشنا می‌شد، رمزگشایی شود (Olson 1980, 3).

نماد کالاها اطلاعات را واضح و روشن انتقال می‌دادند. برای مثال، سه مخروط سه اندازه کوچک غله را با موجزترین، واضح‌ترین و نامبهم‌ترین روش توضیح می‌دادند. این با اطلاعات

از غرب ایران مجموعه‌ای شانزده تابی از نماد کالاها از تپه آسیاب بدست آمد. در این تپه یک جامعه کشاورز اولیه مربوط به حدود ۷۵۰۰ پ.م. زندگی می‌کردند و انواع گوناگونی از نماد کالاها را برای نشان دادن تولیدات کشاورزی بکار می‌بردند. مجموع نماد کالاها در طول زمان افزایش می‌یافتد، برای اینکه مانند زبان گفتار این نظام باز بود. یعنی، با زیاد شدن سیاهه اقلام مال التجاره‌ها به همان نسبت تعداد نماد کالاها نیز افزایش می‌یافتد. مثلاً در هزاره چهارم پیش از میلاد، در شهر سومری اروک (Uruk)، سیاهه نماد کالاها به ۲۵۰ شکل رسید؛ که فراورده‌های تولیدی کارگاه‌های شهری را شامل منسوجات، پوشاک، جواهرات، معطرات، ظروف، اسباب و اثاثیه و ابزار بود، نشان می‌داد.

با این وجود، نظام نماد کالا و نظام گفتار، تنها در اشکال بنیادین نمادگرایی مشابه هستند، پر پیدا است که نماد کالاها در مقایسه با زبان گفتار رسانه ایی ابتدایی و ناقص بودند. آنها بر خلاف گفتار، فقط به یک نمونه از آگاهیها، مثلاً، کالاهای واقعی محدود بودند. وانگهی، شمارنده‌ها اندیشه نگارهایی بودند که منحصرًا مفاهیم اسمی را نشان می‌دادند. نظام [نماد کالا] نمادهایی را برای افعال، ضمایر، حروف تعریف، و حروف اضافه نداشت. بر خلاف زبان گفتار، نظام نماد کالا از نحو استفاده نمی‌کرد. معنای هر نماد کالا مستقل از جایش بود. معنای نسرین حامد را دوست دارد، با حامد نسرین را دوست دارد، متفاوت است. اما سه مخروط و سه کره آرایه شان به هر شیوه ممکن، همیشه معنای سه سبد کوچک و سه سبد بزرگ غله را می‌داد. به علاوه، نظام نماد کالا شیوه‌ای را برای بیان تعداد مگر با تأثیری یک به یک و آنهم به وسیله برابری تعداد شمارنده و تعداد واحدهای شمرده شده نداشت (Justus 1996). واقعیت مهمنت، استفاده از نماد کالاهایی با اشکال همانند در گستره وسیعی از خاورمیانه است، در حالیکه در آنجا با گویش‌های گوناگونی صحبت کرده می‌شد، و این نشان می‌دهد که نوع مشابهی از شمارنده‌ها همیشه به کالاهای مشابه ای نسبت داده می‌شد، حتاً اگر چه واژه‌ها برای این کالاهای متفاوت بود. به عبارت دیگر، نماد کالاها حقیقتاً اندیشه نگار بودند و نه واژه نگار، که متناظر اسهای خاص زبان می‌باشد. بر خلاف زبان گفتار، شمارنده‌ها به آوانگارها (Phonetics) بستگی نداشتند.

اینجا شاید بتوان اضافه کرد که نظام نماد کالا از هنر نمادین نوسنگی که بروز و ظهوری کمرنگ و نادر داشت، متفاوت بود. کارکرد بر جسته و مهم هنر، تحریک و تهییج و بیان هیجانات و

در دسته ها، با نماد کالاها ممکن شد. وانگهی، این دسته ها بوسیله نشانه های زده شده بر روی لفافه ها و لوحها چنان تصویر می شد که به نحوی سلسله مراتبی سازماندهی می شدند- واحدهایی با ارزش پیشتر بالای واحدهایی با ارزش کمتر قرار می گرفتند. کره ها مقدار زیادی غله را نشان می دادند و لذا بطور نظام مند در بالای مخروطها که اندازه کوچکی از غله را نشان می دادند، قرار می گرفتند (تصویر ۵). نظام نماد کالا راهبرد (استراتژی) انتزاع ارزش نسبی مال التجاره را فراهم ساخت.

نماد کالاها شمارش را آسان کردند. آنها جمع، تفریق، ضرب، و تقسیم را بوسیله جابجا کردن، گذاشت و برداشت شمارنده ها آسان ساختند. کار بر روی (اشکال) هندسی چون جمع کردن دو نماد کالا با دو نماد کالا، و سه نماد کالا با سه نماد کالا، و به همین ترتیب، به مفهومی ساختن اعداد انتزاعی کمک کرد (Justus 1994, 56, 64; Hoyrup 1999, 70).

در حالیکه واژه ها فقط می توانند یکی یکه شوند، گروه هایی با هر تعداد از نماد کالا می توانند در چنین زمانی بکار گرفته شوند. این ممکن ساخت که با وجوده گوناگونی از ادراک بودجه بطور همزمان سرو کار داشته باشیم. این نظام، شناخت انسان را گسترش داد تا از عهده سطوح جدیدی از پیجیدگیها برآید.

در مقایسه با واژه گفتار که در یک آن محور میشود، مزیت مهم و یگانه نماد کالاها جامد، دوامشان بود. کاربرارها را برای مدت زیادی می توان ذخیره کرد. برای مثال، یادداشت بدھی را می توان تا هنگام باز پرداخت نگاه داشت. نماد کالاها یاور حافظه بودند: آنها حافظه را آزاد کردند.

سرانجام، برای اینکه نماد کالاها مدرک مادی از یک توافق فراهم ساختند و بخارط اینکه آنها کوچک، سبک، و محکم بودند، شمارنده ها می توانستند نقل و انتقالهای تجاری را در غیاب طرف گرفتار انجام دهند. ارتباط، با فاصله های زیاد قلمرو زیستی بشر را توسعه داد.

مخصر و مفید، جانشینی نماد کالاها به جای کالاها واقعی شیوه های نوین و گوناگونی از مدیریت داده ها را به شیوه ای انتزاعی شناساند (Van Gigch 1991, 234). واژه ای مانند گوسفند و نماد کالای متاظر شش، دایره ای با چلیپایی بر آن، داده ها را از زمینه شان به شیوه ای مشابه متنزع می سازند: این گوسفند را می شد با یک محاوره شفاهی یا با نگاه بر روی سیاهه حسابدار، مستقل از وضعیت یا مکان حیوان حسابرسی کرد. اما نماد کالاها اطلاعات را بیشتر از هر منبع بشری از لفظ و بدن زبان او متنزع

شفاهی که به منظور تسهیل یادآوری (Memorization) اغلب در لفافه ای از تزیینات سبکی مانند روایتها، کتابه ها، استعاره ها قرار داده می شد و از شیوه آهنگین مانند تکرار و آوردن و ازگان با حروف اول یکسان استفاده می کرد، تفاوت داشت (Ong 1982, 37-41).

نماد کالاها اطلاعات را از زمینه لفظی شان جدا ساختند (Goody 1977, 88).

بیش از ۵۰ شیوه برای گفتن Tonight وجود دارد، لذا، همانطور که مک لوهان مشاهده کرد (1964, 82) ارتباط شفاهی گرم، مستلزم ادا (ژست)، حرکت ماهیجه های صورت، تکیه و انعطاف صدا است. اما نماد کالاها سرد بودند چون آنها داده هایی جدا از بدن زبان بودند. مثلاً یک مخروط یک مخروط بود و معنایش که یک اندازه کوچک غله بود هرگز گونه گون نمی شد.

افزون بر آن، ارتباط شفاهی به اصطلاح مک لوهان لرزان بود برای اینکه با نظر شنوندگان وقت داده می شد و دائمآ خود را با واکنشهای آنان تطبیق می داد. در مقابل، نماد کالاها در هر شرایطی ثابت بودند. ارزش هر مخروط یا هر نماد کالایی بدون تغییر می ماند. نماد کالاها داده هایی جدا از ذهنیت (Subjectivity) بودند.

گذر از گوش به چشم اهمیت زیادی داشت؛ برای اینکه فرصت را برای اشخاص فراهم می کرد که اطلاعات را بیستند و لمس کنند.

به عبارت دیگر، نماد کالاها مهارتهای شناختی نوین حسابرسی، چون بطور اجمال مرور کردن (scan)، مورد مذاقه قرار دادن (scrutinize) ارزیابی کردن (evaluate)، تحلیل کردن (analyze) را برانگیختند. این به نوبه خود شیوه های نوین انتزاع اطلاعات را میسر کرد.

در حالیکه واژه ها شامل آواهای غیر مادی (immaterial) بودند نماد کالاها کاربرارهایی محسوس، جامد، و واقعی بودند و به میل و خواست ما می توانستند به صورت دستی چیده و واجیده شوند. برای نمونه، نماد کالاها را می توان در متونهای خاصی بر حسب انواع مال التجاره ها، در آمددها، هزینه ها، پرداخت کننده یا دریافت کننده مرتب کرد. بدینسان نظام نماد کالا بکارگیری داده را با انتزاعی کردن همه متغیرهای ممکن تقویت کرد (Harth 1983, 19).

نقش زنی و نمایش داده ها در پیکره بندی ویژه، بدون تردید به بر جسته سازی موارد ویژه ای گسترش پیدا کرد (Luria 1976, 20). مثلاً، سازماندهی واحدهایی از نوع مشابه

پر قدرت قلمداد می کرد. مطمئناً، این استعاره ای مناسب برای اثر نماد کالا است.

تصاویر

ت. ۱. نماد کالاهای ساده، میاندورود، عراق امروزی، حدود ۴۰۰۰ پ. م. مخروط، کره ها، و دایره (دیسک)، مقدار غله متفاوتی را نشان می دادند؛ هرم سه گوشه نشانه ای از واحد نیروی کار بود. با تشکر از دنیس شمات-بشارت، از دانشگاه تگزاس در اوستین.

ت. ۲. نماد کالاهای طبیعت گرا که سرهای حیوانات را نشان می دهد (بالا؛ سگ؛ در مرکز، از راست به چپ: گاو نر و بزها یا میشها؛ پایین: یک ظرف دو دهانه). شوش، ایران، حدود ۳۳۰۰ پ. م. با تشکر از موزه لوور، اداره کل گنجینه های شرقی، پاریس.

ت. ۳. مجموعه ای از نماد کالاهای (بالا، از راست به چپ): یک گوسفند، یک واحد از منسوج خاص، یک پیمانه عسل و یک کوزه روغن، (پایین، از راست به چپ: یک چین پشم گوسفند، یک شمش فلز، شوش، شوش، ایران، حدود ۳۳۰۰ پ. م. با تشکر از موزه لوور، اداره کل عتیقات شرقی، پاریس.

ت. ۴. لفافه و محنتیات نماد کالاهایش با نشانه های متناظر شان. شوش، ایران، حدود ۳۳۰۰ پ. م. با تشکر از موزه لوور، اداره کل گنجینه های شرقی، پاریس.

ت. ۵. لوح نشانداری که صورت حساب غله را نشان می دهد. گوگدین تپه، ایران، حدود ۳۱۰۰ پ. م. با تشکر از دکتر کایلریانگ، موزه سلطنتی اونتاریو، تورنتو، کانادا.

بی نوشت

* - نماد کالا را معادل بخشی از معنای واژه **Token** که اشیا ملموس و مورد اشاره در این نوشتار است، گرفتم. در زبان انگلیسی **Token** معانی کلی و بیشتری را شامل می شود. مثلاً در زبان انگلیسی، پرچم سفید که نشانه ای از تسليم و صلح است نیز یک **Token** است.

* * با تشکر از دکتر حسن طلایی که این نوشتار را برای ترجمه در اختیار من قرار دادند. با سپاس از استاد دکتر حکمت الله ملاصالحی و امیر مازیار دوست عزیزم که بازیبینی ترجمه را به عهده گرفتند.

ساختند. در نتیجه، حسابدار نوستگی، دیگر گیرنده منفعل دانش دیگران نبود؛ بلکه عضو کوشایی در رمزگشایی اطلاعات دیداری و رمزگذاری بر شمارنده ها بود.

این مستلزم تحصیل مهارت‌های شناختی تازه ای بود که روی دیدن و بکار گیری داده های مادی، سرمایه گذاری کند. به نوبه خود، این فناوریهای نو داده هایی متعدد تر را بر طبق متغیرهای مانند نوع کالا، ارزش، و تعداد آن پرورش دادند. در نتیجه، جامعه نوستگی به مدیریت مقدار زیادی اطلاعات پیچیده تر با بهره وری بیشتر و عینی، توانا شد. در نهایت، نماد کالاهای داده ها را از وابستگیهای زمانی و مکانی جدا ساختند، با اتحام چنین کاری، قلمرو تعاملات انسانی را گسترش دادند و حافظه پسر را از سیاهه خسته کننده که به ذهن سپاری آنها مشکل بود، آزاد ساختند.

فوجام

گفتار، رسانه ارتباطی پارینه سنگی بود. واژه گفتار، گونه طبیعی و عام ارتباط بشری است که نوع انسان توانایی ذاتی تحصیل آن را دارد. همانطور که مک لوهان به شیوه ای بیان کرد (1964، 83)، هرگز چیزی نتوانست از بی واسطگی، تازگی، و لطفات یک محاوره رودررو که ترکیبی از آهنگ صدا و حرکات بدن را به همراه دارد، پیشی بگیرد.

کشاورزان نوستگی خاورمیانه، نظامی از نماد کالاهای گلی را برای شمردن و محاسبه کردن شمار کالاهای اختیاع کردند. همانطور که مک لوهان پیش بینی کرده بود، بکارگیری رسانه ای از بنیاد متفاوت، که بر اساس دیدار و کارابزارهای لمس پذیر عمل می کرد، مهمیز مهم تغییرات شناخت بود. نتیجه بزرگتر افزایش توانایی پسر برای تعامل با اشیای واقعی به شیوه ای انتزاعی بود.

نظام نماد کالا، رسانه را به شیوه دیداری بدل کرد، این نظام پیوسته ذهن پسر را به چالش می کشید که در تعامل با جهان واقعی به شیوه ای انتزاعی تر عمل کند. بطور خلاصه، نماد کالاهای با تغییر ارتباط شنیداری به دیداری راه را برای نگارش هموار نمودند. نشانه های حک شده دو بعدی بیشتر از کالاهای جایجا می شدند آنها نمایشی از نماد کالاهای سه بعدی پیشین بودند. بعد از آن دیگر نشانه های آوایی نماینده کالاهای نبودند؛ بلکه صدای امانتاظر واژه ها بودند. نهایتاً، القبا با حروف بی معنی نشانه ای برای آواهای بی معنی می شوند. و این انتزاعی مضاعف را بوجود می آورد (McLuhan 1964، 86). امروز خط به شکل الکترونیکی آن، انسانها را بیشتر از جهان واقعی دور کرده است. مک لوهان اثر رسانه ها را روی ذهن پسر هم چون گردابی

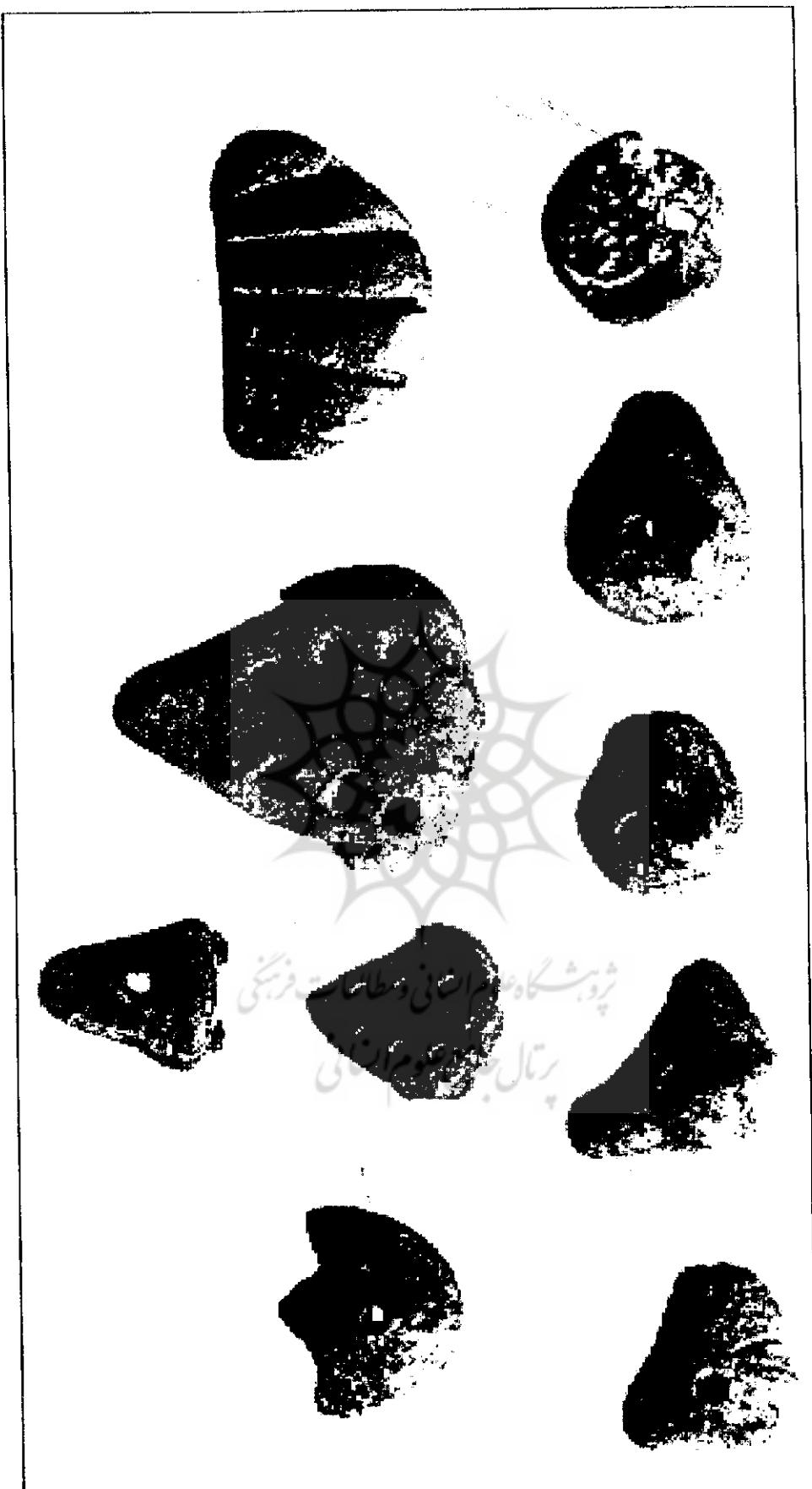
فهرست منابع:

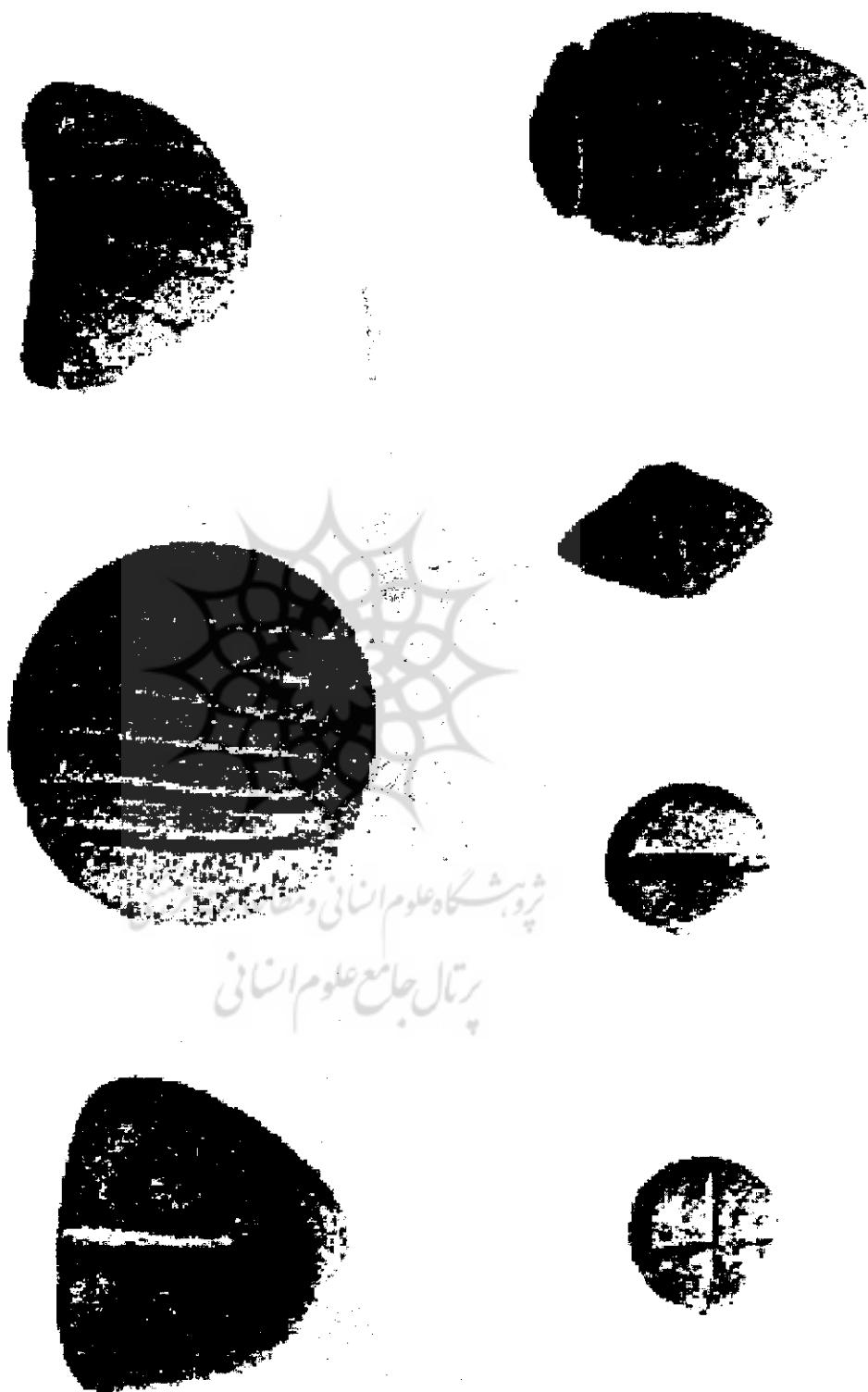
- BARON N. S. 1981. Speech, Writing and Sign, A Functional view of Linguistic Representation Bloomington.
- BUDJA M. 1998. Clay Tokens - accounting before writing in Eurasia. Documenta praehistorica XXV: 219 - 235.
- CAUVIN J. 1997. Naissance des Divinités, Naissance de l'Agriculture. paris.
- GIGCH van J. P. 1991. System Design Modeling and Metamodeling. New York.
- GOODY J. 1977. The Domestication of the Savage Mind. Cambridge.
- HARTH E. 1983. Windows on the Mind Reflections on the Physical Basis of Consciousness. New York.
- HOYRUP J. 1994 In Measure, Number, and Weight. New York.
- JUSTUS C. 1999. Predecimal Structures in Counting and Metrology. In Gvozdanovic j. (ed), Numeral Types and Changes Worldwide: 55 - 79
1996. Numeracy and the Germanic Upper Decades. Journal of Indo - European Studies 23: 45 - 80.
- LURIA A- R. 1976. Cognitive Development. Its Cultural and Social Foundations. Cambridge, Mass.
- MCLUHAN 1962. The Gutenberg Galaxy. Toronto. 1964. Understanding Media. New York.
- MOOS M. A. 1997, (ed) Marshall McLuhan essays. Media Research, Amsterdam.
- OLSON. D.R. 1980. Introduction. In Olson D. R. (ed), The Social Foundations of Language and Thought: 1- 6.
- ONG W. J. 1982, Orality and Literacy. New York.
- ROCH LECOURS A. 1995, The origins and evolution of writing. In changeux j p, Chavaillon j. (eds.), Origins of the Human Brain: 213 - 235.
- SCHEFFLER I. 1997. Symbolic Worlds, art, science, language, ritual. Cambridge.
- SCHMANDT - BESSERAT D. 1992. Before Writing. 2 vols Austin.
1996. How Writing Came About Austin.
- TZENGO. J. L. HUNG D. L. 1981. Linguistic Determinism: A Written Language Perspective. In Tzeng O. J. L. Singer H (eds) Perception of print Reading Research in Experimental Psychology: 237 - 255.
- VYGOTSKY L. S. 1978. Mind in Society. The Development of Higher psychological processes. Cambridge, Mass.
- WHITE. L. A. 1949. The Science of Culture, A Study of Man and Civilization. New York.

تصویر

تصویر ۱

تصویر ۲

